

Sen Yabancı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ağustos 2020

Düşlerini tart, yabancı ve bir fiske de sen vur duvarların yalıtılmışlığına: hangi mizansen ise ayracı öfkenin, ser beyitlere ve tokuşturduğun duygularından medet um elbette aşkın hatırına gireceğin odanın katı duvarlarına söyle de erisinler; erisinler ki hicreti gerçekleşsin ufkun.

Bir kaya gibi sağlam.

Güneşten de sıcak olabilirsin belki de buz dağının eteklerine serilen bir yamaç paraşütü gibi böbürlenirsin konduğun her ayrıntıya ve buklesi saçları gençliğinin derken beti benzi atan kimliğinin soyut bir cümleye denk düşer ve esrikli aklın gel-gitlerine söylersin yerli yersiz ve apışıp kalan her gölgeyi sahiplenirsin ne zamanki yersiz yurtsuz birine denk düş...

Korkuları gibidir herkes.

Hiçliğin merkezinde varlığına ötenazi yapan sıfır gibi hiçliğin ta kendisi ve esefle yuvarlanan onca ondalık duygu ne zamanki ulaşsın zirveye buharlaşır ansızın.

Aklımı oku, yabancı. Yetmedi mi?

İçimdeki kıvrımlarda çağlayan kanıma eşlik eden ve kana kana içtiğim acılarımda saf tut ki safiyet yüklü benliğime dokunan her zerrede saklı benim belleğim belki de elleyemediğim düşler gibi akıp gitti içimdeki sancı.

Bencileyin bir aşk ki mazhar olmanın verdiği esef.

Sencileyin bir mağduriyet ki öfkenin zümresinde yer değiştiren piyonlar gibi.

Şah mat, demenin özlemi saklı belki içimdeki gizli öznedede ve sefil tanrıların girift yalnızlığı ta ki insanlık rast gelene kadar İlahi Adalet ile...

Sandaletleri yalnızlığın aslında çıplak ayaklarında sözcüklerin makas atan trenler gibi yokluğa ve yokluğun maruzatı pekişen bir kıvanç gibi insan neye denk düşüyorsa bir başkasının nezdinde.

Soluksuz kaldığın belki de soykırımıdır duygularının.

Son bildiğin aslında hiç başlamadığın masalın ilk hutbesidir.

Tüm masallar bir kehanet ve tüm kahramanlar aslında kendi masalının tanrısı iken insan.

Sancılandığını gizle istersen.

Sevap işlediğin her günde baştan başlayabilirsin de o uhrevi yolculuğa ve sınıf atladığın acılarla boyut değiştir dilediğinde.

Sözcüklerin, yabancı: ah, o sözcüklerin senin ilk sevgilin ve unutmadığın yılların da verip verdiğini.

Gizindesin ölümün ve izindesin ömrün ve sitemin varsın olsun sadece kendine.

Gögsünü gere gere sevmek için çok da geç değil hani hele ki sıra gelmişse içindeki yabancıyı sevmeye...

Çok geç değil, yabancı elbet ötenazi yapacaksın sayısız izafi gerçeğe ve dokunduğun kadar da dokuduğun hayat ikliminin ve semada saklı bir bulut gibi içindeki şeffaf seyirciye söylenme asla söylenme, yabancı varsın sefil bir soytarı bil içindeki yabancıyı ta ki kendinle yüzleşip restleşeceğin her yeni günde saltanatını sür zavallılığının ta ki yerleşeceğin zirvede bir bulut olmanın özlemi ile...

Gerisi yok, yabancı tıpkı senin de asla var olmadığın gibi yeter ki içine akıttığın gözyaşı ile yıkansın tüm kirlere, illet bir acıdan mustarip her masal kahramanını da kendin belle yeter ki.